

Mødet den 29. Juli 1920.

Fraværende: Bech, Brammer, Brøndum, Moustén og Vald. Pedersen.

1. (J. Nr. 268—1920). Cirkulære af 8. Juli 1920 fra Indenrigsministeriet i Anledning af det forestaaende **Valgmandsvalg**.

Toges til Efterretning.

2. (J. Nr. 319—1920). Skrivelse fra Justitsministeriet angaaende **delvis Refusion af Statskassen for Understøttelser, der af Kommunen ydes Distriktsjordemødre**, som er afskediget med Pension før 1. April 1920.

Toges til Efterretning.

3. (J. Nr. 8²⁵—1920). **Indenrigsministeriets Afgørelse af en Skattesag.**

Ministeriet udtaler, at Direktør Helver maa anses for pligtig til at betale Forskelsskat til Aarhus Kommune for Skatteaaret 1919—20.

Toges til Efterretning.

4. (J. Nr. 315—1920). Meddelelse fra Købstadforeningen angaaende **Udpantninger i Løsøre for mindre Skattebeløb.**

Toges til Efterretning.

5. (J. Nr. 324—1920). **Beretning om Brandforsikringens Virksomhed i 1919—20 m. m.**

Toges til Efterretning.

6. (J. Nr. 318--1920). Meddelelse om **Afholdelse af Generalforsamling i Andelsselskabet »Gudenaa-centralen«** den 2. August 1920.

Formanden oplyste, at Byraadet plejede at være repræsenteret af Belysningsudvalget og Borgmester Drechsel. Samtidig vilde Taleren bemærke, at det maaske var lidt uheldigt, at Bestyrelsen for Selskabet valgtes for 3 Aar, medens de forskellige By- og Sogneraad valgtes for 4 Aar, idet der derved kunde komme til at sidde en Bestyrelse, som ikke var rigtig i Kontrakt med By- og Sogneraadene.

Toges til Efterretning.

7. (J. Nr. 331—1920). Indstilling fra Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse angaaende **Anlæg af Skovvangsvej fra Cort Adellersgade til Tordenskjoldsgade, samt af Stadion-Alle.**

Udvalget indstiller, at Skovvangsvej fra Cort Adellersgade til Tordenskjoldsgade bringes til Udførelse, og at Udgiften, ca. 35000 Kr. opføres paa næste Aars Budget, samt at Stadion-Alle bringes til Udførelse, og at Bekostningen herved, der efter Stadsingeniørens Overslag vil andrage ca. 201000 Kr, afholdes af Marselisborgkontoen.

Møller forelagde Indstillingen. Det første Forslag, angaaende Anlæg af Skovvangsvej, maatte siges at være nødvendigt straks, hvorimod de øvrige Arbejder godt kunde vente noget. Naar Udvalget alligevel nu fremsatte Forslaget, skyldtes det, at der i Øjeblikket ikke var Beskæftigelse nok til Stadsingeniørens flinke og dygtige Arbejdere, og da man gerne vilde beholde disse Folk, maatte der altsaa sættes Arbejder i Gang. Taleren vilde derfor anbefale at vedtage Forslaget.

Formanden gjorde opmærksom paa, at

det var de Arbejdere, som var gift og bøsiddende i Aarhus, der særlig skulde holdes i Arbejde.

Overgik til 2. Behandling.

8. (J. Nr. 257—1920). Indstilling fra Brolægningsudvalget og Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse om **Lægning af Kloak i Skovvangsvej**. (Side 109).

Fra Brolægningsudvalget forelaa følgende Indstilling:

»Idet Udvalget herved tilstiller Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse ovenstaaende Andragende fra »Arbejdernes Andels-Boligforening«, skal man — idet man henviser til Punkt 3 i Brolægningsudvalgets foranførte Indstilling af 21. f. M. og Forhandlingerne herom i Byraadet — meddele, at Brolægningsudvalget har alle Planer for Vej- og Kloakanlægget i Skovvangsvej færdige, og at begge Arbejder, der bør udføres samtidig, fra Brolægningsudvalgets Side kan iværksættes naar som helst, saa snart Byraadet stiller Midler til Disposition, og der er taget Bestemmelse om, hvorvidt Kloakanlægget eventuelt forstsat skal beregnes efter de Lods ejere, som ikke har tegnet sig for Kloakbidrag.«

Fra Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse forelaa følgende Indstilling:

»Udvalget indstiller, at Kloaken i Skovvangsvej fra Cort Adellersgade til Tordenskjoldsgade bringes til Udførelse, men kun i en Størrelse, der er tilstrækkelig til at afvande de Arealer, hvis Lods ejere har tegnet sig for Bidrag til Kloaken.

Udgiften, der for Kommunens Vedkommende vil blive ca. 9000 Kr., ønskes afholdt af Kassebeholdningen og opført paa næste Aars Budget.«

Møller gjorde opmærksom paa, at der var en Del private Lodsejere, som ikke havde villet tegne sig for Bidrag til Kloaken, til Trods for, at Udvalget gentagne Gange havde henvendt sig til dem derom. De vilde derfor ikke senere kunne faa deres Grunde afvandede, uden de selv lagde Kloak til Havet, og da de næppe magtede dette, vilde det blive umuligt for dem at bygge paa deres Grunde. Men Byen kunde ikke være tjent med at staa i Forskud for et saa stort Beløb, som det vilde blive, hvis Kloaken skulde fortsættes i samme Størrelse som hidtil.

Formanden bemærkede, at Forslaget egentlig faldt ind under det foregaaende Punkt paa Dagsordenen, men man havde taget det særskilt netop for at pointere, at Byen ikke kunde staa i Forskud for et saa stort Beløb, og de private Lodsejere, der ikke vilde tegne sig for Kloakbidrag, maatte altsaa tage Skade for Hjemgæld.

N. J. h. L a u r s e n spurgte, om disse Lodsejere ikke kunde komme udenom ved at lade Vandet fra deres Grunde gaa som Overfladevand, indtil det naaede Kloaken, og derved sætte Byen i Forlegenhed. Hvis de var udelukket fra at bygge, maatte det siges dem bestemt, saa de vidste, hvad de udsatte sig for.

Møller svarede hertil, at der flere Gange var sat en bestemt Frist for at tegne sig; Udvalget havde haft Møde med dem og forklaret dem Forholdene og bedt dem tage Bestemmelse inden en bestemt Tid, men de havde ikke engang svaret. Nu kunde man ikke vente længere.

Formanden oplyste, at ingen kunde bygge paa Aarhus Grund, uden at de havde deres Kloakvæsen i Orden, og det var deres egen Pligt. De kunde jo senere faa Tilladelse til at lægge

Kloak fra deres Jorder til Havet, men det blev en saa kolossal Fordyrelse af Jorden, at det slet ikke kunde svare sig.

Indstillingen vedtoges.

9. (J. Nr. 330—1920). Indstilling fra Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse om, at **Grundene langs Stadion-Alle udlægges med en Størrelse af ca. 1600 m².**

Møller oplyste, at Grunden hertil var, at der gerne skulde bygges nogle større Villaer ved den smukke Stadion-Alle, og hvis der skulde være et passende Grundareal til saadanne, kunde det næppe sættes mindre end til 4000 □ Alen.

Christensen syntes, at man helst skulde undgaa at tage Bestemmelse om Grundenes Størrelse, da det ikke var givet, at man kunde sælge dem alle i en saadan Størrelse. Det kunde næppe genere, at der kom enkelte mindre Villaer ind imellem, og det gjaldt om at kunne sælge saa mange Grunde som muligt for at faa noget bygget.

Møller svarede hertil, at der i Indstillingen stod »ca 1600 m²«. Tidligere regnede man med ca. 3000 □ Alen, men solgte ogsaa af og til noget mindre Grunde, og noget lignende kunde jo gøres her. Til en større Villa kunde Arealet næppe være mindre end 4000 □ Alen, og man saa ogsaa ofte, at Folk, naar de havde bygget, søgte at købe mere Jord til Grunden. Men Udvalget skulde tage Hensyn til Hr. Christensens Ønsker, og hvis Grundene ikke kunde sælges saa store, maatte man jo gøre dem noget mindre.

Formanden bemærkede, at der var ikke saa faa mindre Grunde til Salg i de allerede anlagte Karréer, saa der skete ikke nogen Skade ved at tage Beslutning om, at man vilde søge at gøre Grundene ved Stadion-Alle noget større. Det

vilde blive en Forskønnelse for hele Kvarteret derude.

Indstillingen vedtoges, idet Udvalget tager Hensyn til de faldne Udtalelser.

10. (J. Nr. 307—1920). Anmodning fra Sygehusudvalget om Tilladelse til at lade udføre et **Anlæg til Aske- og Slaggetransport paa Kommune-hospitalet.**

Salling oplyste, at der var store Ulemper ved at faa fjernet Asken og Slaggerne fra Kedelhuset, efter at man var kommen til at bruge Tørv som Brændsel, hvorved der blev meget mere Af-fald. Tidligere havde man benyttet et Skur, men dette maatte nu bruges til Tørv. Nu var der en gunstig Lejlighed til at faa lavet et Anlæg, idet man havde gennemskaaret Skrænten ind til Kedelhuset for at faa indlagt en Dampkedel, og Anlægget kunde derved udføres noget billigere.

Formanden meddelte, at Indstillingen gaar ud paa, at Beløbet, ca. 8000 Kr., tages af Kassebeholdningen, men opføres paa næste Aars Budget.

Indstillingen vedtoges.

11. (J. Nr. 263—1920). **Andragende fra »Haveselskabet Højbo« om Vandtilførsel til de under Selskabet hørende Haver ved Brændstrupvej.**

Vandværksudvalget anbefaler at bevilge Andragendet paa de sædvanlige Betingelser.

Bevilgedes.

12. (J. Nr. 305—1920). **Andragende fra »Aarhus Auto-Transport« om Tilladelse til Oprettelse af en Bilrute fra Aarhus til »Ørnereden«**

Skovudvalget kan ikke anbefale Andragendet.

Formanden gjorde opmærksom paa, at Skovvejene ikke var anlagt til svær Kørsel, og derfor ikke kunde holde til Kørsel med saadanne

Biler, hvorfor Udvalget ikke kunde anbefale Andragendet.

Salling mente, at der gik saadanne Biler igennem Riis Skov, og saa var det vel det retfærdigste at give den samme Tilladelse for Marselisborg Skove, maaske med noget mindre Biler end projekteret.

Mikael Johansen hævdede, at hvis en saadan Omnibus fik Tilladelse til at køre, ødelagde man fuldstændig Idyllen i Skovene, og Fodgængerne blev tilstrækkelig forulempede i Forvejen, saa heller ikke af den Grund kunde Udvalget anbefale Andragendet. Tilmed gik der jo Skovdampere derud, og det var langt sundere at sejle end at køre med en saadan Omnibus. Muligvis kunde det nok gavne Værten i »Ørnereden« noget, men det var vist tvivlsomt, om han af den Grund vilde betale Vejenes Vedligeholdelse. Taleren vilde derfor anbefale at nægte Andragendet.

Christensen var Tilhænger af at søge at skaffe saa gode Befordringsforhold som muligt fra Aarhus til alle Byens Traktørsteder, og de nuværende Forhold var i mange Tilfælde ikke fyldestgørende. Skovdamperne sejlede ikke i ugunstigt Vejr, og til andre Tider var Trafiken saa stor, at mange ikke kunde komme med. Derfor var det meget ønskeligt at faa bedre Forbindelser til Skovene til rimelige Priser. Taleren vilde indrømme, at saa store Vogne, som her var Tale om, kunde Vejene ikke holde til i Øjeblikket, men muligvis kunde det realiseres med noget mindre Vogne.

Olesen kunde slutte sig til Christensens Udtalelser angaaende det ønskelige i at faa bedre Befordringsforhold til Skovene. Saadanne Biler vilde ogsaa være til Fremme for Turistlivet i Byen og Omegn, og dette burde man paa enhver Maade

søge at fremme. Taleren kunde ogsaa ønske, at der kunde etableres en Rute med mindre Biler, for særlig Adgangen til »Ørnereden« var meget besværlig.

Formanden bemærkede, at en Istandsættelse af Skovvejene til den nødvendige Bredde og med tilstrækkelig fast Underlag vilde koste saa mange Penge, at det slet ikke kunde lade sig gøre.

Mikael Johansen mente i Modsætning til Hr. Olesen, at saadanne store Biler snarere vilde hæmme end fremme Turiststrømmen. Spadsereturen langs Stranden til Ørnereden var langt smukkere end Kørevejen. De store Biler var skabt til Landevejstrafik, og Skovvejene skulde nødig forvandles til Landeveje.

Andragendet kunde ikke bevilges.

13. (J. Nr. 332—1920). Indstilling fra Skoleudvalget og Lønudvalget angaaende **Lønnen til Rengøringskonerne ved Kommunens Skoler m. m.**

Fra Skoleudvalget forelaa følgende Indstilling:

»Ved en Sammenkomst, som Skoleudvalget den 19. ds. har haft med Repræsentanter for Rengøringskvinderne ved Kommunens Skoler, erklærede Repræsentanterne sig villige til at frafalde de 2 sidste Fordringer i nærværende Skrivelse, medens de derimod bestemt fastholdt Kravet om en Lønforhøjelse paa 25 % af den nuværende Løn, nemlig fra 60 til 75 Kr. maanedlig.

Skoleudvalget kunde ikke gaa med til at anbefale dette Krav.

I September 1919 fik Rengøringskvinderne deres Løn forhøjet fra 37 Kr. til 60 Kr. med tilbagevirkende Kraft fra 1. Juli 1919, og Skoleudvalget mener derfor, at en Forhøjelse paa 12

% vilde være tilstrækkelig nu, idet man stadig maa holde paa, at det Timetal, der er lagt til Grund for Lønordningen, er betydelig større end det, der medgaar til Arbejdets Udførelse.

Hertil kommer, at man paa indeværende Aars Budget kun har optaget et Beløb paa 4000 Kr. til Forhøjelse af den omhandlede Udgiftspost, et Beløb, som kun kan dække ca. 12 %.

Da man saaledes ikke kunde komme til noget Resultat, blev det meddelt Repræsentanterne for Rengøringskvinderne, at Sagen vilde blive tilsendt Lønudvalget til Overvejelse sammen med andre Spørgsmaal af samme Art.

Idet man i Overensstemmelse med foranstaaende tilsender det ærede Lønudvalg Sagen, skal man sluttelig bemærke, at Repræsentanterne truede med Strejke, hvis ikke Sagen blev bragt i Orden inden 1. Juli.»

Fra Lønudvalget forelaa derefter følgende Indstilling:

»Lønnen til Rengøringskonerne ved Kommunens Skoler, Ting- & Arresthuset og Belysningsvæsenet fastsattes fra 1. Juli d. A. til 70 Kr. pr. Maaned. Saafremt der i Henhold til »Statistisk Departement«s Dyrtidsstatistik tilstaas Kommunens Funktionærer og Arbejdere forøget Dyrtidstillæg, tilkommer der Rengøringskonerne efter nærmere Forhandling et lignende Tillæg.

Timelønnen fastsattes under Sygdom til Kr. 1.10.

Den nærmere Formulering af Overenskomsten med Skolernes Rengøringskoner udfærdiges af Skoleudvalget.

Overenskomsten kan opsiges med 3 Maaneders Varsel, første Gang til Ophør den 1. April 1921.

Overenskomsten, som er under Forbehold af Byraadets og Organisationens-, for Ting- & Arresthusets Rengøringskoners Vedkommende under Forbehold af Amtets Sanktion-, fremsendes hermed til det ærede Byraads Approbation.«

Møller forelagde Indstillingen, som betød en ny Drejning af Lønskruen. Det var ikke længe siden, at Lønnen blev fastsat til 60 Kr. maanedlig, men forhaabentlig vilde den foreliggende Overenskomst komme til at staa ved Magt noget længere. Efter 1. April 1921 regnedes Overenskomsten for fortløbende, indtil den opsagdes med 3 Maaneders Varsel fra en af Siderne. Taleren vidste ikke, om det maatte kaldes for meget, men det var umuligt at faa en Ordning paa et andet Grundlag. Der var en lille Divergens mellem dette Forslag og Skoleudvalgets Indstilling, men det drejede sig ikke om meget.

Formanden oplyste, at det drejede sig om 1500 Kr. mere end budgetteret. Men som Forholdene laa, anbefalede Skoleudvalget at vedtage Lønudvalgets Indstilling.

Lønudvalgets Indstilling vedtoges.

14. (J. Nr. 110—1920). **Andragende fra de visiterende Læger i Aarhus om Forhøjelse af Taksterne.** (Side 112).

Fra Lønudvalget forelaa følgende Indstilling:

»Lønudvalget foreslaar, at Betalingen for Salvarsanbehandling og Operationer betales efter Lægernes Takster af Patienten selv, naar vedkommende Patient ikke foretrækker at lade sig indlægge paa Hospitalet.«

Møller anbefalede Indstillingen, som svarede til Udvalgets hidtidige Standpunkt angaaende dette Spørgsmaal.

Indstillingen vedtoges.

15. (J. Nr. 231—1920). **Andragende fra Statsbibliotek om Efterbevilling af 472 Kr. 26 Øre.**

Andragendet var anbefalet af Kasseudvalget.

Formanden oplyste, at Statsbiblioteket var kommen til at udbetale Ekstrahonorar paa en saadan Maade, at der stadig var et løbende Underskud paa 472,26 Kr., og man ønskede derfor dette Beløb efterbevilget. Udvalget havde tidligere nægtet dette, men anbefalede nu at bevilge Beløbet en Gang for alle, for at Biblioteket kunde blive fri for dette stadig løbende Underskud.

Bevilgedes.

16. (J. Nr. 286—1920). **Andragende fra »Rideforeningen for Aarhus og Omegn« om Bevilling af et Beløb til en Ærespræmie ved Væddeløbene den 15. August.**

Kasseudvalget anbefaler at bevilge 150 Kr.

Indstillingen vedtoges.

17. (J. Nr. 11⁴—1920). **Købekontrakt med Beslagsmed R. Hansen angaaende en mindre Parcel ved Ærøgade.**

Godkendtes.

18. (J. Nr. 11⁵—1920). **Købekontrakt med Partikulier E. Madsen angaaende en mindre Parcel ved Ærøgade.**

Godkendtes.

19. **Andragender om Byggedispensationer fra:**

a. (J. Nr. 2⁶⁸—1920). Bygningslovens § 21, 6 og 8 for Odensegade Nr. 42.

b. (J. Nr. 2⁷⁰—1920). Bygningslovens § 21 for Jægergaardsvej Nr. 83.

Anbefaledes.

20. (J. Nr. 335—1920). **Skrivelse fra »Arbejdernes Andels-Boligforening« angaaende Vandindlæg til Foreningens Ejendomme.**

Mikael Johansen forelagde Sagen Denne var egentlig sat paa Dagsordenen for lukkede Døre, men Udvalget havde ønsket den behandlet

for aabne Døre, fordi der i den foreliggende Skrivelse var rettet temmelig stærke Beskyldninger mod nogle af Byens Borgere, og disse burde have Lejlighed til at svare herpaa. Det drejede sig om Arbejdernes Andels-Boligforening, som i Maj Maaned havde anbefalet Udvalget, at Installationen af Vandledninger i Foreningens Ejendomme ikke blev udført af autoriserede Vand- og Gasmestre. Udvalget spurgte om Grunden hertil, men først efter flere Forespørgsler var der kommen Svar herpaa fra Foreningens Formand, hvori han paa-stod, at Foreningen selv kunde udføre Arbejdet for en Pris af 45 % af de autoriserede Vand- og Gasmestres Pris. Udvalget kunde ikke tro, at dette var rigtigt, men det vilde jo nok de autoriserede Mestre svare paa. Det var ikke Udvalgets Mening paa nogen som helst Maade at forsvare Ringdannelser og lignende; men Byen havde et Regulativ, og muligvis var dette ikke, som det burde være; men saa længe man havde det, skulde det følges af alle, og Udvalget var enigt om at henholde sig dertil. Men Vandværksudvalget var jo ikke suverænt, og man havde derfor ønsket at faa Byraadets Tilslutning til dette Standpunkt.

Formanden tvivlede ikke om, at Byggeforeningen kunde udføre Arbejdet billigere end Vand- og Gasmestrene, men det var forkert af Foreningen, at den var gaaet udenfor Regulativets Bestemmelser. Taleren vilde henstille, om man ikke kunde tage Sagen saaledes, at man lod Ledningerne undersøge af en af Vandværkets Folk, som var kendt med disse Ting. Skulde Foreningen nu tvinges til at antage en autoriseret Mester hertil, hvis det overhovedet kunde lade sig gøre, vilde det sikkert blive saa dyrt, at det næsten var uoverkommeligt. Det var vel næppe rigtigt at

tvinge Boligforeningen til at tage Ledningerne op igen, hvis de ellers var tilfredsstillende.

M i k a e l J o h a n s e n pointerede, at hvis man fulgte Borgmesterens Henstilling, vilde det være det samme som at godkende, at Boligforeningen havde brudt Regulativet. Det vilde Byraadets Værdighed lide under, og det kunde faa farlige Konsekvenser. Taleren havde intet imod, at Prisspørgsmaalet blev undersøgt, men Regulativet maatte overholdes.

F o r m a n d e n: Hvad vil Vandværksudvalget da gøre ved de færdige Arbejder?

M i k a e l J o h a n s e n: Udvalget vil undersøge hele Sagen, men ønsker først Byraadets Bemyndigelse hertil.

S a l l i n g gjorde opmærksom paa, at ved enhver Indlæggelse af Vand skal der gøres Anmeldelse til Vandværket om Haner, W. C. o. s. v., men det var ikke sket her. Nogle af Husene var allerede beboede, og Boboerne brugte Vand uden Vandmaaler og uden at betale Afgift. Man kunde ikke gøre nogen Undtagelse her; det var nødvendigt at statuere, at sligt ikke kunde finde Sted, saa længe man havde et Regulativ.

M a r t h i n P e d e r s e n fandt det rigtigst, at Byraadet bemyndiger Vandværksudvalget til at foretage Undersøgelser i Sagen og eventuelt faa konstateret, hvorvidt Formanden for Boligforeningen har Ret i sin Paastand om Vand- og Gasmestrenes Priser. Hvis denne Paastand var rigtig, burde Sagen nærmere behandles af Byraadet; men stod den ikke ved Magt, maatte selvfølgelig Vandværksudvalget overveje, hvorledes det bedst kunde hævde sin Myndighed.

N. J o h. L a u r s e n mente, at paa det nuværende Stadium vilde det være naturligst at over-

drage Vandværksudvalget at undersøge Sagen. Muligvis var Ledningerne i anordningsmæssig Orden, bortset fra, at de ikke var anlagt af autoriserede Vand- og Gasmestre; men i hvert Fald var Regulativet brudt, og saa havde Byen Veje og Midler i Form af Bøder for Overtrædelse heraf, og disse Bøder burde være saaledes, at andre ikke fristes til at gøre noget lignende. Ved Foreningens Prisberegning var der næppe regnet med noget Mestersalær, men dette var nødvendigt.

F o r m a n d e n: Har Foreningen egenmægtigt anboret Byens Ledninger?

M i k a e l J o h a n s e n oplyste, at allerede i Maj Maaned havde Stadsingeniøren skrevet til Foreningen og forespurgt, hvilken autoriseret Meister der havde Ansvar for Anmeldelsespligten af det Arbejde, der udførtes i Foreningens Bygninger; men der kom i lang Tid ikke noget Svar herpaa, saa man kunde ikke sige, at der var modtaget nogen Anmeldelse.

F o r m a n d e n: Har Foreningen selv lagt Stikledninger fra Hovedledningen og ind i Husene?

S a l l i n g troede, at Kommunen havde lagt Stikledninger ind, og saa havde Foreningen selv lavet Resten.

F o r m a n d e n fastslog, at de altsaa ikke selv havde anboret Ledningerne i Gaden, for hvis de havde gjort det, vilde der være Grund til at tale lidt med Byens kontrollerende Mænd. Men naar Foreningen havde haft Tilladelse til til at anbere, maatte den vel ogsaa paa en eller anden Maade have søgt derom.

C h r i s t e n s e n svarede hertil, at Forholdet var det, at Foreningen naturligvis havde søgt Kommunen om at faa Vandledning igennem Gaden, og samtidig med at Byen lægger Hoved-

ledning i Gaden, lægges Stikledninger ind til Husene. Men derefter havde Foreningen selv fortsat med Monteringen ind i Ejendommene. Naar en Hovedledning var anlagt, gik Resten nærmest af sig selv. Byggeforeningen havde villet bygge saa billigt som muligt, hvad der jo intet var at sige til, og den havde derfor ved Nedbrydningen af Hallsvej købt en Del gode brugte Rør, som skulde anvendes i Ejendommene. Foreningen hævdede nu, at Vand- og Gasmestrene havde nægtet at anvende de brugte Rør, idet de selv vilde levere Rørene og tjene en Provision herpaa, og den omtalte Prisforskel laa vist særlig ved Indkøbet af Rørene. Der skulde saa en Mand nedlægge Rørene under Kontrol af en autoriseret Vand- og Gasmester, men hans Forening havde forbudt ham dette. Hvad Gasrørene angik, saa var de nedlagt af Kommunens Folk efter Regning; men Vandrørene var altsaa nedlagt udenfor Regulativet, og selvfølgelig maatte Udvalget hævde, at dette skulde overholdes, ellers kom man ud i et Uføre. Men Taleren kunde ellers godt slutte sig til Borgmesterens Henstilling om at lade en af Vandværkets Assistenten kontrollere Arbejdet, og derefter burde det undersøges, om Mestrene benyttede deres Autorisation til at skrue Priserne unødvendig højt op, for det var et Forhold, som Kommunen i høj Grad var interesseret i, og hvis der var noget om det, maatte man tage under Overvejelse, at Kommunen selv udførte saadanne Arbejder. Taleren anbefalede at lade Sagen gaa tilbage til Udvalget til nærmere Undersøgelse, og hvis Boligforeningen kunde bevise, hvad der var skrevet om Prisspørgsmaalet, var dette selvfølgelig en formildende Omstændighed.

M i k a e l J o h a n s e n havde intet imod at tage Sagen tilbage og nærmere undersøge Forholdet.

F o r m a n d e n slog fast, at det altsaa kun drejede sig om Vandledningerne. Vandværksudvalget havde Ret til at aflukke for Vandet, naar man fandt det rigtigt; men det havde man altsaa ikke villet gøre her.

N. J o h. L a u r s e n syntes, at der særlig burde lægges Vægt paa, om der var taget Vand uden Anmeldelse og altsaa uden Betaling.

S a l l i n g svarede hertil, at Vandet jo ikke kunde være maalt, naar de først nu søgte om at faa Vandmaalere.

F o r m a n d e n bemærkede, at man var inde i en Tid, hvor Folk mente, at de ikke behøvede at følge Regulativer og lignende, men kunde tage sig selv til Rette. I Bygningskommissionen havde man flere Eksempler herpaa, og her blev Overtrædelser altid straffet med Bøder.

Det vedtoges at bemyndige Vandværksudvalget til at ordne den foreliggende Sag, dog saaledes, at Udvalget maa benytte Regulativet overfor Foreningen.

